

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrto leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Rojaki!

Voliti Vam je zopet poslance za deželni zbor štajarski!

Te volitve se vrše v resnih časih. Razmere, v katerih živimo na Štajarskem, so se za nas Slovence v zadnji dobi zelo poslabšale. Deželna vlada, katera se je v prejšnjih časih vsaj nekoliko ozirala na Slovence in njih potrebe, je postala voljno orodje nemško-nacionalne stranke, in vidimo da je njej največja skrb, da ugotovi željam in zahtevam te stranke; vidimo, da mirno gleda, kako slovenski narod davijo materialno, politično in narodno; da pa živi na Štajarskem tudi dobra tretjina prebivalstva slovenske narodnosti in da ima ta tretjina tudi svoje potrebe in pravice v narodnem in kulturnem oziru, do te zavesti vodja deželne vlade še očitno niti niti ni. Naravno je torej, da je postala nemško-nacionalna večina štajarskega deželnega zbora, katera je bila že od nekdaj sovražna vsemu, kar spominja na slovenski narod, še bolj brezobzirna in krivična, da je odklanjala vse, še tako skromne zahteve Slovencev; naj so se iste nanašale na narodne, kulturne ali celo gospodarske težnje. Slovencem niso dovolili nobene meščanske, kmetijske ali srednje šole. — Nasprotno pa so poleg velikega števila vseh mogočih že obstoječih višjih in strokovnih nemških šol na deželne stroške ustanovili v Ptuj popolno nemško gimnazijo, v Mariboru nemško učiteljsko, v Celju nemško meščansko šolo za deklice poleg že obstoječih meščanskih šol za dečke. Dali so ogromno vsoto za vsenemško protiaustrijsko slavnost v Gradcu, podpirajo stalno društva, ki imajo namen izpodkopavati Slovence narodno in gospodarsko existenco.

Vse to delajo brez sramu iz deželnih dohodkov, h katerim doplačujejo Slovenci eno tretjino.

Uravnali so skoraj vse reke na Zgornjem in Srednjem Štajarskem, pustili so pa reke na Spodnjem Štajarskem, kakor Pesnico, Dravo, Pako, Sotlo, Savinjo, Voglajno, Hudinjo, itd., da divjajo in opustošujejo njive in travnike in delajo neprecenljivo škodo. Za gradbo železnice na Spodnjem Štajarskem zahtevali so in jemali doneske od Slovencev, in potem še napisov na postajah niso dovolili tudi v slovenskem jeziku.

V CELJU, meseca oktobra 1902.

Naravno je, da so se slovenski poslanci v Gradcu čutili ne kakor med sodeželani, ampak kakor med samimi praviimi sovražniki ter zapustili končno deželni zbor, v katerem je že samo glas spregovorjene slovenske besede zadostoval, da so nemški poslanci kazoč svoje zaničevanje slovenščini, potegnili skoro do zadnjega iz zbornice. Slovenski poslanci izjavili so s svojim izstopom najglasnejši protest proti nasilstvu nemške večine.

Nezasedeni sedeži naših poslancev bili so grizeči črv slabe vesti nasilni nemški večini.

Zopet so volitve tukaj, zopet bode treba izbirati poslance za deželni zbor štajarski. Volitve se je treba udeležiti že, da kažemo, da so spodnještajarski mandati naša slovenska last. Z izvolitvijo dobé naši poslanci pravico iti v deželni zbor, a dolžnost stopiti v deželni zbor se jim s tem nikakor ne nalaga! Mora se jim prepustiti, da sami po svojem sprevidu odločijo svoje bodoče postopanje, ter se ali drže nadaljne abstinence, ali pa da vstopijo v deželni zbor. Gotovo pa je, da, če vstopijo, bodo našli v Gradcu staro sovražstvo zoper Slovence, našli bodo, da jih čakajo isti težki boji za pravico in za obrambo slovenskega naroda proti nemško-nacionalni večini, katera ima zahvaliti svojo vlado in moč edino le najbolj krivičnemu volilnemu redu, kar jih je na svetu, in katero krivico si hoče s še krivičnejšim novim volilnim redom za večne čase ohraniti!

Nas pa naj spodbuja zavest, da se usoda štajarskih Slovencev ne odločuje v Gradcu, da je Slovanov v Avstriji tako ogromna večina, da bode moč te večine kot elementarna sila raztrgala spono, v katere hočejo vkovati Slovence.

In tudi slovenski narod, kateri napreduje v kljub neugodnim razmeram z mladeniško močjo od leta do leta, čegar zahteva „proč od Gradca“ postaja od dne do dne silnejša, rešen bode graškega nemškega jarma!

Volite torej Vam priporočene kandidate, isti so izkušeni branitelji Vaših pravic, zato jim smete mirno zaupati svoje gospodarske in kulturne zadeve in svojo narodno čast!

Stopite složno na volišče; naj svet vidi, da je slovenski narod na Štajarskem krepka, združena falanga, ob kateri se morajo razbiti vsi navali sovražnikov!

Narodni volilni odbor.

Deželno žensko učiteljske v Mariboru

Ravnatelj mariborske meščanske šole, ob enem nadzornik ljudskih in meščanskih šol v Mariboru, Celju in Ptuj, in vodja obrtne nadaljevalne šole, Franc Frisch, boče kaj več postati, kakor je. Pred par leti je hotel postati zraven sedanjega deželnega šolskega nadzornika Linbarta, kojega pedagoško znanje celo učiteljskim ne imponuje, nekak pedagoški vodja štajarskega ljudskošolstva in učiteljske, češ, Linhart naj opravlja le one pisarije, po katerih ne boli glava. Ker je Frisch eden najljubejših sovražnikov Slovenstva, je prav, da mu je takrat izpodletelo. Ali Frisch ne miruje. Sklenil je, da hoče postati ravnatelj učiteljske, bodisi da se s tem dostojanstvom zadovolji, bodisi da ga smatra le za klin, po katerem se dvigne vendar enkrat do toliko zaželjene časti deželnega šolskega nadzornika.

Torej učiteljske se ima ustanoviti, seveda tako, da deluje na pogin nepotrebnega slovenskega ljudstva. Država ga ne bo krepila Frischu na ljubo, ker ima na štajarskem itak že tri take zavode. Pa glej v Gradcu bodo, če se domislijo, koliko bi mogel tak zavod v pogin slovenskega ljudstva na Spodnjem štajarskem storiti, z veseljem šli na limance.

Ali Frisch sam seveda s to idejo ne sme stopiti na dan, ker bi se srčna tajnost njegova utegnila vendar le zaslužiti. Toda taka malenkost naj ne dela preglavice. Čemu pa ima Maribor svojega vsenemškega „šturboka“? Da, ko bi ne bilo Edija Glantschnigga, kaj bi danes z Mariborom že bilo! Edi Glantschnigg je, zaslišavši novo idejo, naslonil trudno glavo v dlan, malce zategnil obraz ter namah spoznal potrebo in važnost nemškega učiteljske v Mariboru in sicer ženskega, menda s posebnim ozirom na to, da se v teh hudih časih nemškim Krimhildam prihodnost nekoliko zjasni. Posebno veselilo ga je še to, da bodo slovenski kmetje to oskrbovališče in ob enem nemško trdnjavo morali pomagati plačevati.

Deželni odbor je to misel z veseljem pozdravil, deželni zbor velikodušno denar obljubil, vlada na Dunaju pa blagemu podjetju dala blagoslov. Zakaj bi tudi takemu zavodu ne bila posebno naklonjena, ki obljublja za slovenske šole na Spodnjem štajarskem vzgajati tako iz boren učiteljski material! Slovenščini sta na teden odmerjeni celi 2 uri; in tista germanska devica, kateri bo pri zrelostnem izpitu slovenski „2“-jezik zasuknil najhuje, bo za uk v slovenskih šolah s slovenskim učnim jezikom spoznana za najbolj sposobno. Tako imamo zdaj na štajarskem sedem nemških učiteljske. Da slovenskega ni niti enega, tega pač ni treba še posebej omeniti. Otvoril se je ta najnovejši zavod 1. vinotoka baje s 50 gojenkami.

Zaradi oseba, ki bo spoznano za vredno, na tem zavodu pri vzgoji in pouku pristno nemških Krimhild sodelovati, se je svoje dobe v slovenskih krogih ugibalo mnogo. No, zdaj je oseba polnoštevilno. Evo ga: Ravnatelj in za nemščino: Frisch, za veronauk učiteljski profesor Vreže (iz Šmarja pri Jelšah), za zemljepisje in zgodovino: gimnazijski profesor Miklau, za matematiko in fiziko: gimnazijski profesor Zahlbruckner, za priropisje: realčni profesor Bieber, za risanje: meščanske šole učitelj Dorfmeister, za telovadbo: gospa Burger, in za slovenščino: realčni profesor veronauka Brelih (iz Ribnice na Pohorju).

Ne moremo si odreči nekoliko opazk. Ravnatelj Frisch je bil doslej, kakor bo seveda tudi za naprej, na meščanski šoli vsakega poučevanja oproščen, ker je baje bil z delom tako preobložen, da bi ne bil mogel imeti niti ene urice. Za njega poučuje, in to poudarjamo, na tisti šoli, kjer je sam ravnatelj, poseben učitelj, ki ga plačuje dežela. Enako je s profesorjem Brelihom. Že tretje leto mora država plačevati pomožnega veroučitelja za realko, ker gosp. Brelih „zaradi preobilnega šolskega posla in slabotnega zdravja“ ne more opravljati vseh ur, ki bi jih moral. Gospod, ali bi ne hoteli zopet poskusiti zraka na vrtu nekdanje vile Langerjeve?

In končno še nekaj. Za slovenščino dobiti „primerno“ učno moč je Linhartu in Frischu delalo silno preglavice, kajti vsak (seveda Slovenec), ki sta ga bila nadržala, je odklonil, češ, da zavodu, ki je ustanovljen, da pomaga naš narod pokončevati, ne posveti svojih moči. Molelovalo se je med drugimi tudi pri nekom, ki ima pri jako slabi plači živiti obitelj, ali odločno je odklonil. Je pač mož!

Položaj v monarhiji.

Največjih preglavic dela vladi na Dunaju sedaj nagodba z Ogrsko in češko-nemško jezikovno vprašanje. Počasi in s težkocami se rešuje avstro-ogrsko nagodba, a ministrska predsednika Körber in Széll še nista izgubila nade. Položaj obeh ministrskih predsednikov v zbornici je prilično enak; Körberju preti obstrukcija od češke in nemške strani, v ogrskem državnem zboru pa hoče preprečiti nagodbo neodvisna stranka.

Ali bodi v našem državnem zboru prišlo do obstrukcije, je še vedno glavno vprašanje, ki zanima in navdaja s skrbjo vlado. Čehi v svojem odgovoru na Körberjeva načela glede češko-nemške sprave niso sicer rekli, da se bodo poslužili obstrukcije; temveč so izjavili, da bodo sedanjo vlado pobijali z najhujšimi sredstvi, ki so v navadi, a najhujše sredstvo pri nas je obstrukcija.

Četudi je vodja Mladočehov poslanec Pacak nazval Körberjeva načela glede sprave

med Čehi in Nemci nesramna, vendar se misli v obče, da ne bo prišlo do obstrukcije. Če bi Mladočehi hoteli razpravljati o Körberjevih načelih, ki jih smatrajo za nesramnost, to je izključeno; Čehi se torej prvi ne začno pogajati, a najbrže bo uvedel pravna pogajanja Körber. Sam je izjavil Čehom in Nemcem, da njegovi predlogi niso zadnja beseda, in da se morejo še menjati. Kot se vidi, je prevzel ulogo trgovca, ki v začetku mnogo zahteva, tekom barantanja vedno bolj popušča, in slednjič sklene kupčijo, kakor je mogoče. Od njegovega popuščanja je torej odvisno, ali bo obstrukcija ali ne, ali se bodo parlamentarnim putem uredile trgovske in carinske razmere obeh državnih polovic, ali ne.

Körber je naobražen človek; on ni silovit, kot umejo biti drugi ministri. Njegov načrt tiskovnega zakona dokazuje da ume biti tudi pravičen, njegovi predlogi o podporah na gospodarskem polju ga kažejo kot človeka, ki noče vladati z bičem, temveč, ki skrbi za narode. A on je Nemec, ki se ne more otresti nemških čutov, za seboj pa ima zopet Nemce, zagrizene politike, ki trdovratno zahtevajo gospodarstvo Nemcev v Avstriji. Körber bi torej, ako bi imel tudi dobro voljo, ne mogel popustiti Slovanom, ker mu to ne dopuste nemške stranke. Čehi se pa z grobtinami ne zadovolje.

Zahteve Nemcev in Čehov so enostavne in jasne. Nemci zahtevajo, da se jim po zakonu dovoli nemški kot državni jezik; Slovani pa te zahteve ne morejo nikdar dovoliti. Čehi zahtevajo zase še češki kot notranji uradni jezik in češko vseučilišče v Brnu.

Nemci proglašajo nagodbo, ki se mora skleniti z Ogrsko, za državno potrebo, kakor vobče povdarjajo proti Čehom ob vsaki priliki, da je država oni faktor, kateremu se mora zadovoljiti, tako tudi pravijo, da mora država imeti svoj jezik ki pa ne more biti drugačen kot nemški. Nemci stavijo s tem v tesno zvezo avstro-ogrsko nagodbo z narodnimi zahtevami Čehov. Čehi pa pravijo po pravici, da država ne more imeti potrebe, ki je nasprotna narodom, ki v njej stanujejo. Ravno sedaj, ko bi se morala skleniti avstro-ogrsko nagodba, ki je nujno potrebna, je za Čeha ugodna prilika, da izvojskujejo, kar jim je treba v narodnem pogledu. Ako tega sedaj ne dobe, bode spet preteklo kakšnih 10 let, ne da bi priborovali, kar jim gre. Dokler je država v stiski, se je na dejati, da bo tudi češkemu narodu priznala narodova prava; kadar država ne bo več v stiski, je tudi ne bo več briga za češke zahteve. Tako so ravno Nemci oni, ki so avstro-ogrsko nagodbo privedli v zvezo s — češko-nemško spravo.

Nemci nasprotujejo sami sebi, ako pravijo, da imajo Čehi dolžnosti napram državi, katere morajo izpolniti in ne skušati, da bi privedli državo v veliki zadreg. Ako to zahtevajo Nemci od Čehov, se taisto zahteva tudi od Nemcev. A

LISTEK.

List z druge slovenske umetniške razstave.

Hvala Bogu, doživeli smo v kratkem času že drugo slovensko umetniško razstavo v Ljubljani! Treba je, da o njej zve tudi širše slovensko občinstvo, da se za njo zanima, da spozna naše mlade in starejše umetnike in z njimi stopi vsaj v neko, četudi vsaj časopisno zvezo in poznavanje. Sčasoma se bo poznavanje že spopolnilo, zanimanje oživelo, in tudi težnje po domačih proizvodih pomnožile.

V ta namen torej moj listek vsem rodo ljubom, ne iz strokovnjaškega stališča in namena, ampak v smislu splošnega zanimanja za lepo stvar!

Torej na razstavi sem bil, in kaj vam imam o nji kratko in pregledno povedati? Okoli 151 umetniških, večinoma slikarskih, deloma tudi upodablajočih del je bilo ob mojem posetu razstavljenih. Žal, da niso razstavili vsi naši umetniki. Marsikako ime, ki so ga priznalo že imenovali naši časniki, sem pogrešal. Saj sem poznal do tične umetnike samo po imenu in po „slišanju“.

in me je zanimalo ter mikalo, videti jih v njihovih umotvorih.

Nekateri so, kakor sem čital, še pozneje razstavili svoje umotvore. Upamo, da se tretji umetniški razstavi posreči, pridobiti vse naše umetnike brez izjeme v probujo narodovo in vzpodbujo umetnikov samih.

Vprašate me, kaj mi je najbolj ugajalo, ali kateri umetnik se mi je najbolj dopadel?

V tem oziru me je sprva motilo, da nisem našel proizvodov posameznih razstavljalcev skupaj, in sem zgubljal čas, da sem si posameznosti enega umetnika moral časogubno skupaj iskati, — kajti dosti časa nisem imel, in čas ni nikjer tako potreben, kakor pri študiranju in uživanju umetnin. No, s časom sem si znal pomagati in se zadovoljil s „hišnim redom“.

Sedaj pa odgovor:

Najljubkejši in najbolj neposredni utis so na mene napravile slike Petra Žmitka. Zakaj? Izdelane so natanko, od blizu in daleč obdržujejo svoj utis, imajo nekaj zdravega, veselega, solnčnega na sebi. Res solnce, pomladno solnce sije na teh slikah in iz teh slik.

„Vid v Kropo“ — sledovi požara, vroči poletni dan, slika solčno obsejanih hiš z okolico, — da, to bi jaz rad imel, in mislim, kdo drugi tudi. To je res ljubo okrasje vsaki lepi hiši. Ta

luč na slemenih, ob stenah, strehah, drevesih je res solnčna, in sega s svojimi žarki v srce, kakor žarki zapadajočega solnca.

Občudoval sem tudi portret „Rudečelaske“. — Barva las je nekako prehodna od plavolasne na rudečelasno, ta nekoliko blede obrazek in nekoliko na koncu orudeli, kakor ozeblji nos, — simpatičen portret.

Pa tudi drugih zanimivosti sem videl.

Stal sem pred sliko, ki znači deklico z vrčem v roki. Gledam, gledam, toda deklice ni. Na sliki zrem nekaj zelenega, nekaj belega, a niti obraza, niti deklice ne najdem. Bo že kaka uganka! Korakam korak za korakom nazaj, zmajujem glavo, in tako nazaj stopicajoč kakih 15 korakov, — glej jo: naenkrat se barve strnejo, stopijo takorekoč vkup, — in zdaj vidim res deklico z vrčem v roki, gotovo nese vodo. Celo robec na glavi vidim razločno, in da, — vidim celo senco od robca na čelu, ... in rečem vam, da mi ves vtis ni — nevšeč. Zopet grem bliže in zopet opazujem. Tu ni obraza ni robca na glavi, ampak samo čopične poteze, zdaj tanše, zdaj debelejšje.

Čudite se torej, da je umetnik slikal utis, ki ga ni videl z očmi, kar pod gibom čopiča, ampak ga je preračunal za kakih 15 korakov nazaj. Če bi mogel slikati s petnajst korakov

kako so se oni ponašali za ministra Badenija in Thuna, ko je bilo potreba rešiti državni proračun in skleniti pogodbo? Tedaj Nemci niso skrbeli za državo, temveč so v državnem zboru prepredili z najbesnejšo obstrukcijo vsako razpravo. Oni isti Nemci, ki so z obstrukcijo branili svojo nemško stvar, nimajo pravice, zameriti Čehom, ako oni hočejo braniti svoja prava. Jugoslovanski poslanci bodo stali na strani Čehov, ako bodo obstruirali, a Čehi so že dokazali, da so sami dovolj močni ter morejo brez vsake pomoči izvesti obstrukcijo.

V enem slučaju bi se našli vsi Slovani sločni v državnem zboru, ako bi se hotelo z zakonom proglasiti nemški kot državni jezik. V večjezični državi ne more vladati načelo: ena država, eden jezik. V takšnih državah mora biti veljavno na čelo: Zadovoljstvo narodov, ki žive v državi!

Vedno bližje prihaja čas, ko bo stopil Kober z nagodbo pred državne poslance, a dotlej mora zadovoljiti posamezne narode, da mu njihovi zastopniki ne bodo delali zaprek pri sklepanju nagodbe. Čehi mu zdaj odločno javljajo, da brez češke sprave ne bode sklenjena avstro-ogrška nagodba.

Celjske in štajarske novice.

(Za „Dijaški dom“ v Celju) nabral je g. dr. Jož Rakež v Šmarju pri Jelšah v veseli družbi 25 kron. Srčna zahvala!

(Slavnim županstvom in občinskim zastopom) naznanjam, da se dobe nove tiskovine, zglasilnice o bivališču stalne vojske in domobrancev v trgovini Drag. Hribarja v Celju.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) ima svoje redno zborovanje v nedeljo, dne 2. novembra t. l., ob polu 11. uri dopoldne v prostorih okoliške češke šole v Celju. — Vsi p. n. predsedniki, oz. njih namestniki slov. učit. društev na Sp. Štajarskem se vljudno vabijo, da sigurno pridejo v nedeljo, dne 2. novembra t. l., ob 3. uri popoldne v okoliško češko šolo v Celju v svrhu osnovitve „Zveze slov. štajarskih učiteljev in učiteljic“.

Načelnistvo

„Centralnega odbora sl. štajarskih učit. društev“.

(Imenovanje.) Deželni šolski svet je imenoval dr. J. Brommer-ja, učitelja na drž. višji gimnaziji v Celju profesorjem.

(Promocija.) Na vseučilišču v Gradcu je bil dne 18. t. m. g. Richard Jug iz Solkana na Goriškem promoviran doktorjem vsega zdravilstva.

(Iz deželnega šolskega sveta.) Nadučitelj v Makolah je postal učitelj Martin Šamperl iz Črešnjevca, pri Sv. Vencslavu pri Slov. Bistrici; ondodni šolski vodja Ivan Pouh, v Dobovi pri Brežicah Simon Gajšek, nadučitelj v Bučah. Učitelj-voditelj v Žusnu pri Šmarju je postal Ljud. Ulčar iz Kobilje glave pri Sežani, v Brez-

nem pri Marenbergu učitelj Jos. Hernaus iz Selnice. Stalni učitelji, oz. učiteljice so postali: v Poljčanah Iv. Polak iz Hrastnika, pri Sv. Jurju v Slov. goricah Ljudevit Šijanec od Sv. Marjete pri Ptuj, potem začasni učiteljici Marija Jeran in Antonija Boben istotam, na Sladki gori pa ondodni začasni učiteljici Angela Jaklič in Ljudmila Fink Koklič. V stalni pokoj sta šli učiteljici Marija Iglar v Loki pri Zidanem mostu in Vilj. Rischner v Studencih pri Mariboru.

(Interpelacija.) Poslanec Berks in tovariši so v državnem zboru v sredo interpelirali justičnega ministra glede rabe jezika pri državnem pravdnistvu v Celju.

(Pri volitvi volilnih mož za deželnozborske volitve v Dobrni pri Celju) izvoljeni so štirje narodni možje. Nasprotniki se volitve niso udeležili.

(Žalec.) Pevsko društvo „Edinost“ skliče izvanredni občni zbor v soboto, dne 25. oktobra t. l. v dvorani gospe Hausenbichler-jeve ob 8. uri zvečer s sledečim sporedom: 1. volitev blagajnika in tajnika, 2. vpisovanje novih udov, 3. razgovor o začetku pevskega vaja, 4. predlogi in nasveti. — K temu občnemu zboru se vabijo razven društvenikov vsi prijatelji petja, ki želijo pristopiti k pevskemu zboru „Edinosti“. Kakšnega pomena je daljni obstanek tega društva, tega ni potrebno povdarjati še posebej. Ozmimo se le nekoliko v bližnje trge, kjer najdemo v zboru zastopane vse sloje prebivalstva v najlepši edinosti za srce blažeče petje. Tako naj bi bilo tudi pri nas v procvit društva, ki nima samo namena gojiti petje, marveč tudi neposredno vzgajati mlajši naraščaj. Žalec je že od nekdaj slovel kot zave den, naroden trg; sramotno bi bilo čuti, ako bi vsled nebržnosti nekaternikov jelo dremati družabno življenje! Zato pričakuje odbor, da bode pri občnem zboru „Edinosti“ zastopan cvet ter vsi sloji trga in okolice. Naj Žalec napreduje tudi v glasbenem oziru!

(Savinjsko učiteljsko društvo) zboruje dne 30. vinotoka t. l. ob 2. uri popoldne na Gornjskem po sledečem sporedu: 1. zapisnik zadnjega zborovanja in dopisi, 2. poročilo delegatov o zadnji skupščini „Zaveze“ v Trstu (g. Kramar), 3. česa je treba, da bode šolstvo našega okraja tudi v prihodnje vrlo napredovalo (g. Zotter, nadaljevanje), 4. nasveti. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Št. Jurju ob juž. žel.) zboruje dne 9. novembra 1902 v gostilni g. Rudolfa Dobovišek ob 3. uri popoldan. Vsi udje se vljudno vabijo. Gostje dobro došli!

(Ekspozitura okr. glavarstva v Konjicah) spremeni se v bodočem letu v okrajno glavarstvo in je potrebščina, že stavljena v proračun za l. 1903.

(Volilno gibanje na Štajarskem.) V soboto, dne 25. t. m. se vrši volilni shod v Sevnici in

sicer v gostilni gosp. Simončiča, v nedeljo, dne 26. t. m. zvečer pa bo volilni shod v „Narodnem domu“ v Brežicah. Pri teh shodih predstavi se svojim volilcem kandidat za mestno skupino Celje-Brežice dr. Josip Karlovšek iz Celja.

(Zavraten umor.) V torek dopoldne je ustrelil v Žabjeku pri Ptuj zidar J. Panko posestnico Barbaro Kolarič iz Kicarja. B. Kolarič, ki je imela še kot dekle ljubavno razmerje s Pankom, se je letos omožila z drugim fantom, a to je Panka tako jezilo, da je svojo prejšnjo ljubimko grdo obrekoval in ji grozil, da jo ustrelji. Zato je Kolarič zidarja Panko tožila in dne 21. t. m. je šla k sodišču v Ptuj k obravnavi, kamor pa ni bilo Panka. Ko se je vračala domov, jo je v grmovju skrit čakal ter jo ustrelil v srce. Morilec je pobegnil.

(Volilno gibanje) Volitve volilnih mož za mariborski volilni okraj se vrše te dni. V Hočah sta bila izvoljena dva slovenska volilna moža.

(Za mariborski okraj) za kmečko skupino sta se oglasila kot nemška kandidata nek oskrbnik Hermann in neki Binder neznanega stanu. Sploh nemški listi o teh dveh kandidaturah jako malo poročajo.

(V občini Žičkarcah) je umrla na porodu Urš. Potrč, zapustivša 8 malih otrok in v Jablan- cih, kraj Vinička vas, zelo skrbna kmetica A. Grahovnik, zapustivša 6 nepreskrbljenih otročičev. Višja oblast pa naj bolj strogo skrbi za izkušene babice, da ne bodo taki srce pretresujoči slučaj se tako množili. Gospodje poslanci, ukrenite kaj v tej zadevi, da dobimo slovenske babiške šole.

(Volilni možje pri Sv. Barbari) so sledeči: Fr. Kranjc, nadučitelj in A. Kristl, učitelj ter Jurij Bezjak, Franc Sekol in Janez Standeker, vrli kmetje.

(Sv. Barbara pri Mariboru) ima 4 občine: Koreno, Žikarce, Zimico in Jablanice, ki so imele letos nove volitve. Izid teh je bil le v prvi občini zelo prevraten, ker se je 8 novih odbornikov izvolilo, in ti pa županom mladega vrlega kmeta Franca Šabedra, katerega oče Simon je bil prejšnja leta tudi več dob izvrsten zaveden župan, ki je imel vse zapisnike, imenike in mnoge uradne spise slovensko pisane. Bog živi tudi njegovega sina, da bi ta pravi pot pravičnosti in zavednosti hodil, na katerem je sedaj popolnoma po načrtu izvrstnih misli in dejanju č. g. Gomilška. — Ostale tri občine so si izbrale večina stare odbornike in župane: Jurij Bezjak, Peter Kamlar in Alojzij Korošec.

(Ptujski Nemci) so v groznem strahu za mandat v mestni skupini Ptuj Ormož. Najbolj jih je poparilo to, ker bodo ženske, ki imajo volilno pravico, osebno volile, ter potemtakem ne bodo imeli prilike slepariti pri volitvah z ženskimi pooblastili, kakor se je to godilo do zdaj. Vrhutega je pa tudi njihov kandidat dr. Kokoschinegg pri volilcih skrajno neprijubljen. Kakor smo rekli že zadnjič, ni doslej za svoje

dolgim čopičem, bi se nam zdelo delo lažje, — tako pa ta reč ni, karsibodi. To res imponuje, — toda ljubše bi mi bilo, — poreče kdo z menoj, če bi bil utis sliki tudi od blizu enak.

Slovenci nimamo dosti takih stanovanj, vsaj izvan mesta ne, da bi lahko obesili in oči veli tako umetnino v svoji sobi, — ki še 15 korakov dolga ni; kakemu samcu bo že celo težko porabiti v svoji sobi tako sliko.

Opazujem drugo sliko. Tudi tukaj pravzaprav nič ne razločim samo nekaj bolj zelenih in zeleno belih barv. Imenik pravi, da ta slika znači deklico, ki gleda čez ograjo. — No, tudi sedaj še nič ne vidim. Bo pa tudi treba koračiti nazaj. In res v primeri razdalji se barve oživljajo — vedno bolj stopa iz slike zelena, bujno rašena živa ograja, in tudi deklico vidim, sicer samo v hrbat, a vidim, kako potajno tiho tapsko, vedoč, da jo skriva zavetje bujne ograje, luka čez ograjo. Kako se steguje na prstih, da bi poizvedela tajnost, morda celo kako ljubzensko tajnost iz sosednega vrta! Živa slika, sestra „deklice z vrčep“, toda porabna istotako samo za veliko, prostorno dvorano.

Ta umetnost se nam zdi nekako — premetena, in žal nam je, da utis od blizu ni enak. Razmišljuje o smotru take, rekel bi, na posebno razdeljo projicirane umetnosti, sem se

domislil Aškerčevega Firduzija in derviša, ter Pegaza in osla: — Primerjal sem konkretni satiri utis teh dveh slik iz daljave, — in želel jima enak utis od blizu, kakor ga imata Aškerčevi pesmi, če se jima odzame, odnosno, če se sčasoma pozabi njua aktualni izvor in pomen; pesmi sami ob sebi ostanete, vendar je pesnik zadel dvojce ob enem.

Gotovo je umetno, originalno in genialno proizvesti učinek slike — samo na gotovo razdaljo, a še bolj umetniško se mi zdi, če ima slika od blizu in tudi od dalje svoj popolni utis.

In dalje razmotrujoč pridem pred sliko, ki jo imenik naziva: Jesen v dežju. Na sliki je največ vijoličaste barve — kakor jo kaže po mladna cvetka, pomladni žafran, ali z lepšim imenom: mrazova sestrice, — če se ne motim.

Tudi tukaj si moram za spoznanje slike iskati primerne razdalje. In kakor se bližja določeni razdalji, — tako stopajo megle skupaj, kakor sem jih često opazoval v jeseni, posebno, če, ne da bi se solnce videlo, vendar proseva še nekaj solnčne luči skozi nje; da, ravno take so, prehodi od sive barve v vijoličasto — glej kakor žive!

In tukaj sem moral zopet umetniku dati prav. Tako razsvetljavo megle vidiš samo iz gotovega stališča. Kakor ga zapustiš, je ves čar

proč, ali pa vidiš vse drugače. Taka slika še mora ujeti v pravem trenutku in iz pravega stališča. In slikati naravo v takih trenutkih in utis za gotovo razdaljo, — je gotovo naravno in mora torej biti tudi umetniško opravičeno.

Končno naj še omenim, da so se udeležili razstavljalci iz vseh slovenskih pokrajin. Imena Jakopič, Grohar, Strnen, Jama in še nekaterih drugih dičijo letošnjo razstavo. Marsikaj lepega in zanimivega je videti. Posebno so prikupljiva razna tihožitja z brezami v različnem svitu in vremenu. Jako lep je ženski portret Kobilčin, — žal, da nisem mogel več slik, ki so me zanimali, zapomniti si tako, da bi jih mogel s pridom predočiti, kajti nameravani drugi poset se mi je izjalovil.

Tudi iz Slov. goric je slikar Žabota razstavil več slik. Dopala se mi je slika: Ob glasovirju. — Edna deklica igra na glasovirju, druga stoji nekoliko ob strani . . . igra in petje. Tudi ženski obraz se mi je dopadel, in celo zdel znan, — samo, da se ga nisem mogel domisliti.

Toliko torej, in to bodi dovolj. Če sem komu zbudil s tem zanimanje za slovensko umetniško razstavo, — pa nisem šel v Ljubljano zastoj.

volilce storil ničesar, temveč jim je še škodoval s tem, da je preprečil železnico Ptuj-Krapina. Vsekakor je torej posebno zanimivo, kako se bo iztekla ta volitev in kako bodo šli volilci temu kandidatu na roke.

(Pri občinskih volitvah v Gradcu) postavi tudi krščanska ljudska stranka svoje kandidate.

(Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) ima svoj I. redni občni zbor v tem tečaju v soboto, dne 25. oktobra, ob polu 8. uri zvečer v društvenih prostorih s sledečim sporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Čitanje zapisnika br. dr. „Slovenija“. 3. Čitanje zapisnika br. dr. „Ilirija“. 4. Odborovo poročilo. 5. Poročilo upraviteljevo. 6. Poročilo odseka za popravilo poslovnika. 7. Slučajnosti. Odbor.

(Na cesti je umrl) v Gradcu delavec Štefan Peteršek iz Maribora, odkoder se je pripeljal obiskat svoje sorodnike.

(Umrl je) v Gradcu praktični zdravnik dr. Jos. Suppan, ki je bil svoj čas tudi hišni zdravnik nemškega pesnika A. Grüna.

(„Südmark“) je dala, kakor kaže zadnji izkaz, nekemu koroškemu učitelju 50 kron. Ali morda za popredno nagrado za agitacijo pri deželnozborskih volitvah?

(Naša vinoreja) Kot znano, razpošilja zdaj deželni odbor vinske trte kmetom naprodaj, da bi tako pospešil domačo vinorejo, ker bi naši vinogradniki dobili zlahtne vinske trte. Ali ta namen deželnega odbora se mora izjaloviti, ker naši vinogradniki po večini nimajo denarja, da bi nabavili, kar jim deželni odbor ponuja. Koliko vinogradov leži pustih in praznih, ko jih kmetje ne morejo obnoviti, ker nimajo sredstev za nove nasade. Kateri ubogi kmet naj je v stanu kupiti drago ameriško trto? Zato bi moral deželni odbor, ako bi res hotel kmetom pomagati, trte oddajati brezplačno, premožnejši morejo seveda lahko trte kupovati, a nastavljen so zanje tako visoke cene, da ni upati, da bi si jih hoteli nabaviti. Naši vinorejci se ne obetajo zlati časi, in če bo deželni odbor hotel na ta način sedanjemu žalostnemu stanju od pomoči, ne bo dosegel svojega namena.

«Dijaški dom» v Celju.

Ideja, osnovati v Celju „Dijaški dom“, bila je prav srečna ideja ter je vzbudila splošno navdušenje, katero se je najbolj pokazalo v obliki prispevkov, kateri so prihajali iz vseh krajev slovenskih pokrajin, v prvi vrsti iz Spod. Štajerja ter iz vseh stanov. Dubovska in posvetna inteligenca, meščansko in tudi kmetasko prebivalstvo tekmovalo je v polaganju doneskov za to velevažno, narodno, mladino ljubno podjetje. Nabrala se je prilično lepa svota, katera pa seveda še dolgo ne more zadostovati za izvršitev namena.

Iznenaditi pa mora vsakega, kdor je pazljivo premotrival izkaze o prispevkih za „Dijaški dom“ v Celju, da je ravno pri tistih faktorjih, od katerih se je smelo opravičeno pričakovati največ in najizdatnejših prispevkov, rodoljubni poziv našel primeroma najmanj odmeva. Mi mislimo tukaj na občine, okrajne zastope in posojilnice.

Začnimo z občinami. Kakor se spodobi za metropolo slovensko, se je na čelu vsem občinam postavila Ljubljana, katera je prihitela s prispevkom 500 kron; nadalje so vplačale prispevke: celjska okolica 200, Šoštanj 120, Središče 85, Cven, Št. Martin pri Slov. Gradcu, Rečica in Št. Martin na Paki po 50 kron; Sedlarjevo 40, Pišce 30, Krčevina pri Ptuj, Pameče, Golovabuka, Rajhenburg, Braslovče, Dobrina in Petrovče po 20 kron; Mihalovci, Gotovlje in Višnjavas po 10 kron, Vurberg pri Ptuj 3 krone — to je vsega skupaj 21 občin. A to je tako neznatno število, da se opravičeno vpraša, kaj pa ostalo velikanstvo število občin, in to nekatere premožne? Kako da teh ne vidimo v številu onih, ki so dale prispevke?

Pri posojilnicah je istotako. Kakor naravno, je na prvem mestu „Posojilnica v Celju“, katera je darovala že prej, predno je sploh resno mislila na ustanovitev „Dijaškega doma“, dvakrat po 200 kron, in sedaj po ustanovitvi 2000 kron, skupaj torej 2400 kron. Izventega prispevale so posojilnice v Makolah, Konjicah in Šmarju po 200 kron,

Žalec 150 kron, Ljutomer 120 kron, posojilnice v Slov. Bistrici, Brežicah in Gor. Radgoni po 100 kron, Pišce 10 in 40 — torej 50 kron, Laški potok, Draga in Trava po 25 kron, Vojnik in Ljubno po 20 K.

Na čelu okrajnih zastopov stoji istotako okrajni zastop celjski, kateri je že tudi pred ustanovitvijo „Dijaškega doma“ daroval dvakrat po 400 kron in letos 2000 kron, skupaj 2800 kron. Poleg celjskega okrajnega zastopa je edino vranski okraj, ki se je spomnil „Dijaškega doma“ v Celju ter poslal prispevek 200 kron. Mi vidimo torej, da je veliko občin, posojilnic in okrajnih zastopov, kateri se te narodne dolžnosti niso izpolnili. Opravičeno se torej pričakuje, da bodo vsi ti zastopi sedaj, ko pride sestavljanje proračuna, oziroma pri posojilnicah sestavljanje računskih sklepov, se spomnili tega, za vzgojo slovenskega naraščaja najvažnejšega podjetja ter da bodo vsi ti zastopi postavili vsoto, primerno svojim dohodkom, v prihodnji proračun, potem ni dvoma, da se bode kmalu dvigal vsem potrebam vstrežajoč „Dijaški dom“ v Celju.

Druge slovenske novice.

(Prodaja ljubljanskega gradu) V seji občinskega sveta v Ljubljani je 21. t. m. obč. svet. Senekovič nujno predlagal, naj se magistrat nemudoma obrne na finančno ministrstvo, da isto brezplačno prepusti mestu za prodajo namenjeni grad, ali pa mu ga naj odstopi za nizko ceno. Ako pride grad v tuje roke, bo morda tujcem zabranjen vstop na grad, kar bi zelo slabo vplivalo na promet tujcev. Govornik je povdarjal, da je fin. ministrstvo mestu Gradec grad odstopilo brezplačno.

(Časnikarska vest) Gosp. dr. E. Lampe je odstopil od uredništva in izdajateljstva „Slovenca“ v Ljubljani; odgovorno uredništvo je prevzel državni poslanec dr. Ig. Žitnik.

(Dr. Ivan Šusteršič ponesrečil) Preteklo nedeljo peljal se je državni poslanec dr. Ivan Šusteršič iz Krškega v Kostanjevico na shod. Kmalu zunaj Krškega splasil se je konj in dr. Šusteršič prišel s skokom raz voz pod kolesa. Konj vlekli je z vozom tudi dr. Šusteršiča par metrov seboj. Sreča je bila, da se je voz pretrgal in tako preprečila večja nesreča. Zdravniki trdijo, da je dr. Šusteršič ubita kost na nogi in da je treba par tednov lečenja.

(Vlak povozil) je v nedeljo blizu Vižmarjev pri Ljubljani neko 38letno dekle, ki je bila gluha. Šla je po progi, ko je pridrdral vlak in jo povozil ter vso razmesaril. Kosci možganov so še viseli na kolesih, ko je vlak prišel v Ljubljano.

(Srečni lovci) V Kamniški Bistrici so minoli teden ustrelili 34 divjih koz. Najemnik lova knez Windischgrätz jih je sam podrl 10. Lovci so bili z uspehi lahko zadovoljni.

(Nesreča) Smrtonovarno se je opekla 5letna hčerka posestnika Garantini v Veliki vasi pri Litiji, ko je s svojim starejšim bratom na polju zakurila, ter si pri tem užgala obleko. Opekla se je hudo po životu in obrazu.

(Požar) V Novem mestu je uničil ogenj prodajalnico z manufakturnim blagom g. Rudolfa Muhviča. Kar ni pogorelo, je uničila voda iz brizgalnic. Škode je do 30.000 K.

(Primorska v državnem proračunu) Za Primorje so med drugimi naslednje postavke: Za novo poslopje policijskega ravnanstva v Trstu 107.000 kron, za gradnjo ceste iz Kneže do državne ceste po idrijski dolini 16.200 kron, za uravnavo koroške državne ceste pri Podselu 15.000 kron, za uravnavo istrske državne ceste 42.000 K, za gradnjo železnega mosta preko Soče, blizu Gorice 130.000 kron, za nakup hiše za okraj. glavarstvo v Pulju 100.000 kron, za gradnjo namestniške palače v Trstu 150.000 kron.

(Nesreča ali samomor.) V torek zjutraj so našli mrtvo gospo A. Abbondano v Trstu pod oknom njene sobe. Ne ve se, ali je nesrečnica padla skozi okno, ali pa se je zgodil samomor.

(Ponesrečen beg iz ječe.) Zloznani cigan Gašpar Held, ki bo sedel vsled umora svoje tašče do smrti v ječi, se nahaja sedaj v zaporu v Gradiški. V ponedeljek je skušal uiti ter je skočil iz ječe čez nek zid 20 m visoko na tla;

priletel je ravno na kup gnoja in si zlomil roko. Peljali so ga nazaj v ječo.

(Kopališka vest.) Kopališče v Opatiji je bilo letos zelo dobro obiskano; prišli so letoviščniki iz vseh mogočih krajev, celo iz Rusije. Dne 15. oktobra je bilo navzočih 1.143 oseb.

(Novi laški šoli.) Dve novi laški ljudski šoli se v kratkem ustanovita v Pulju v Istri.

(Vinska letina v Istri) se sme imenovati letos prav dobra, ter se je nabralo 5.500.000 kg grozdja. Tudi, kakovosti je izborne.

(Praga.) Pri II. rednem občnem zboru slov. društva „Ilirija“ v Pragi, dne 18. t. m. in pri I. redni odborovi seji, dne 19. t. m., se je sestavil sledeči odbor: Predsednik: Anton Bernot, stud. phil. Tajnik: Ciril Jekovec, stud. ing. Blagajnik: Iv. Balant, stud. phil. Knjižničar: Janko Pretnar, stud. iur. Arhivar in odborov namestnik: Ljudevit Pifko, stud. phil. Preglednikoma sta bila izvoljena Mirko Koršič, stud. iur. in Julijan Pavliček, stud. iur. Odbor.

Zapisnik

o rednem občnem zboru „Zveze slovenskih posojilnic“, kateri se je vršil v četrtek, dne 11. septembra 1902 ob 10. uri dopoldne v sejni dvorani celjske posojilnice v „Narodnem domu“ v Celju. (Dalje.)

Razun navedenih rekurzov pa smo v tej zadevi podali po naših poslancih v državnem zboru tudi dobro ilustrovano interpelacijo, katero so priobčili svoj čas naši slovenski časopisi. Ker je ta zadeva načelne važnosti in utegne zanimati marsikaterega posojilničarja, objavimo vsebino rekurzov in interpelacijo v letošnjem „Letopisu“, ki je ravnokar izšel.

Na Koroškem so začela ponekod sodišča slovenskim posojilnicam silno kljubovati. Tako je n. pr. okrajno sodišče v Borovljah odreklo vknjižbo nekaterih dolžnih pisem hranilnici in posojilnici v Glinjah zaradi tega, ker je bil dolžnik na dolžnih pisemh podpisan drugače (namreč popolnoma pravilno po slovenskem pravopisu), kakor je bilo spakedrano njegovo ime v zemljiški knjigi, namreč brez lastnikove krivde ponemčeno.

Tudi v tej zadevi smo se za imenovani denarni zavod pritožili na deželno sodišče v Celovcu; obenem smo pa vložili po državnem poslancu dvoremu svetovalcu g. dr. Miroslavu Ploju ostro pritožbo naravnost na pravosodno ministrstvo. Uspeh je bil nepričakovano nagel in povsem ugoden in že v par dneh je dobilo okrajno sodišče v Borovljah vsled te rešitve rekurza nalog, da dotična dolžna pisma nemudoma vknjiži, kajti prošnjika ne zadene nobena krivda, ako se je njegovo ime samolastno po uradnikih, ki slovenski ne znajo, ali naš jezik iz neumnega sovraštva mrzijo, v zemljiških knjigah popačilo. Seveda je imela posojilnica pri tem precej stroškov, katerih jej nikdo ne povrne, povrh pa še mnogo neljubih sitnosti.

Tudi besedilo teh pritožb smo obelodanili zaradi njih važnosti v koroškem listu „Mir“. Oboje pa prinaša tudi še „Letopis“.

Poleg teh važnejših opravil smo izdelovali posojilnicam davčne napovedi, rekurze zoper nepravilno odmerjanje prihodninskega davka in razne druge pritožbe v zadevi slovenskega uradovanja, ker je še vedno precej takšnih uradov, med njimi tudi državnih, v vseh kronovinah, kjer so „Zvezine“ posojilnice, ki nočejo posojilnicam pošiljati slovenskih dopisov in ž njimi v slovenskem t. j. njihovem uradnem jeziku občeati.

Uradna korespondenca se je proti oni prejšnjih let izdatno pomnožila in je bila moja posebna skrb, odgovarjati posojilnicam na razna njihova vprašanja kolikor mogoče najhitreje.

Pri tem delu in povodom revizij sem se prepričal, da one posojilnice, ki se obračajo na „Zvezo“ pogosto za kak svet, po navadi tudi pravilno poslujejo, medtem ko sem pri onih, ki ne čutijo nikdar potrebe, da bi kaj vprašale, našel marsikatero grdo napako, bodisi glede knjigovodstva, bodisi glede splošnega uradovanja, katero sem že poprej enkrat, pa tudi celo večkrat moral grajati. Prav naravnost povem, da imam s takimi posojilnicami, ki se „Zveze“ pogosto spominjajo, zares veliko veselja, ker vidim, da si resno prizadevajo, imeti svoje stvari vedno

v lepem redu. Upam, da bodo tem sledile tudi ostale, katerim veljajo te moje besede.

Glede snovanja novih posojilnic se mi zdi potrebno na tem mestu še omeniti, da se nam od gotovih strani na Štajarskem kaj rado, dasi popolnoma brez vzroka, očita, da ne pospešujemo snovanja novih posojilnic. Ta trditev pa je popolnoma neresnična, kajti že večkrat in pri raznih prilikah smo ponovno povdarjali, da je „Zveza“ v vsakem oziru rada na pomoč. Pač pa se je treba oglašiti, kajti želj, katerih nam nikdo ne izrazi, ne moremo poznati ter jim ustrezati. Omenim, da je snovanje slovenskih Raiffeisenovk v mariborskem okraju potrebno, ker rastejo baš tu nemške posojilnice, ki se snujejo z deželnim denarjem, kakor gobe po dežju. V mariborskem okraju je kakih 20 posojilnic; od teh pa so — žal — le štiri v zanesljivih rokah; dve sem jaz ustanovil, namreč v Št. Ilju v Slov. goricah in v Jarenini, ki obe prav lepo napredujeta. Vsi drugi denarni zavodi v tem okraju pa so našim težnjam nasprotni, dasi imajo svoj sedež in delo krog na slovenski grudi in med slovenskim ljudstvom.

(Dalje prihodnjič.)

Dopisi.

Dobrna pri Celju. V par številkah cenjene „Domovine“ govorilo se je o dobernskih „fajerberkarjih“ in njih namenu. Sicer se na Dobrni za „fajerberkarje“ zmenijo strašno malo in bi se tudi sedaj ne, a pisalo se je tudi o njihovem načelniku, da ne odobruje „hajlanja“ svojih kameradov. Dobro! Recimo, da je res! Gospod načelnik je ob enem tudi štajarski deželni uradnik, on je blagajničar dobernskih toplic, ki so, kakor znano, last štajarske dežele. Usoda je pa nanesla, da prebivajo na Štajarskem poleg Nemcev tudi Slovenci, da torej tudi ti plačujejo davke, da so torej dobernske toplice skupna last Nemcev in Slovencev. Kakor bomba pa je počil letos glas: Dobrnske toplice so „štramtajc“. In te besede je, kakor se govori, bojda izrekel gospod topliški blagajnik, obenem načelnik „fajerberkarjev“. Recimo zopet, da je res — mi tega ne trdimo, in bi nam bilo zelo žal, če je to resnica, a govori se! Naj jih je pa govoril, kdor bodi, vprašajmo enkrat, v kakem pomenu so bile neki izgovorjene? Ali se morebiti hoče s tem reči, da drugi človeški otroci v dobernske toplice ne smejo, kakor potomci tistih, ki so v tevtoburških gozdih streljali medvede? Ali se je hotelo namigniti, da druga narodnost nima v toplicah nobenih pravic, kakor samo nemška, da se torej, razven nemške, ne trpi nobena druga govorica v toplicah? Ali se je hotelo izjaviti, da se razven iz nemških, iz drugih rok denarji ne sprejemajo?

Vzemimo prvi slučaj, da so dobernske toplice samo za Nemce. O je! Koliko jih pa prihaja? Odštevajte žide, odštevajte Madžare, odštevajte Hrvate in Slovence, odštevajte Italijane — pa predolgo ne odštevajte, vtegnilo bi se zgoditi, da na Nemce ne ostane veliko. Vzemimo drugi slučaj, da se sme govoriti samo nemški jezik v toplicah. Ali mar mislijo gotovi krogi, da smo kje na Pruskem? In tudi tam se menda po toplicah slišijo neovirano drugi jeziki, zakaj toplice bi gotovo naj bile v splošen, mednarodni človeški blagor, ne pa samo za eno ali drugo narodnost. In čudno je, kako da se sme govoriti na Dobrni francoski, madžarski, italijanski i. t. d., samo slovenski doni tako neprijetno na ušesa nekaterim gospodom. Bodi jim pa povedano v brk, da se je slovenski jezik govoril v dobernskih toplicah, predno so oni dihali tukajšnji zrak, in da se nam tudi oni ne zdijo poklicani od Boga, da bi slovenski jezik tukaj zatrl, in če bodo še stokrat bolj „štramtajc“, kakor so. Zraven bi jih pa tudi prav prijazno opomnili, da naj se blagovolijo privaditi na slovenski jezik, zakaj prilika jim bo dana, da ga bodo slišali še večkrat.

V tretjem slučaju pa, to je, ako se sprejema samo nemški denar, v tem slučaju bi pa dotičnim, ki so te krilate besede izustili, dali najboljši svet, ki ga imamo, da namreč kakor hitro mo goče zaprejo dobernske toplice, da tako deželo varujejo večjih stroškov. Ako bi bile toplice navezane samo na nemški denar, bi se morale v najkrajšem času posušiti.

Naj so bile, pa omenjene besede izgovorjene v kakem koli pomenu, jasno je, da če že niso predrzno izzivanje, so gotovo velika neprevidnost. Letošnje leto je že bilo veliko tarnanje od vseh strani — posebno od posilincev — da je bilo malo gostov, ako se bo pa še delala politika, potem naj bodo pripravljeni še na manjše število.

Še slabjši utis bi pa naredilo, če je te besede govoril v resnici g. topliški blagajničar kot deželni uradnik. Če je to resnica, mu bo deželni odbor gotovo malo hvale dolžen. Še manj hvale bo pa žel od Dobrčanov. Zakaj, če je v resnici govoril one besede, se lahko pričakuje, da bo odgojeval kot načelnik fajerberkarjev svoje kamrade v istem duhu. In tako bodo fajerberkerji postali — ako že niso — nekaka pripravnica za nemškutarstvo na Dobrni. V tem slučaju pa povemo slavnim fajerberkarjem na vsa usta: ako bodele prihajali s tem skritim namenom, širiti nemškutarstvo na Dobrni, zadeli bodele ob odpor, da se še nobenemu sanjalo ni. Mi hočemo mir na svoji zemlji, in zato od Vas pričakujemo, da kot rojeni otroci slovenskih mater ne bodele pljuvali v lastno skledo, in da ne bodele hodili po kostanje v ogenj za naše nasprotnike.

To Vam damo na premislek; če bodele pametni, bo dobro, če ne, bo slovensko ljudstvo na Dobrni po Vašem postopanju uravnalo svoje postopanje.

Politični pregled.

(Državni zbor.) V torek je začetkom seje vložil posl. Iro interpelacijo glede postopanja predsednika ljubljanskega sod. senata povodom razprave proti Staudingerju, ki je ponaredil dokument češ, da je za kónski sin nadvojvode Ernsta. Iro je opozoril na pismo nadvojvode Ernsta, ki ga je prebral predsednik, in v katerem se nahajajo psovke na nekega poslanca, namreč nanj; vprašal je ministra, če bo pozval na odgovor tega predsednika, zakaj je prebral to pismo? — Nato je poslanec Romanczuk utemeljeval nujni predlog glede ustanovitve rusinskega vseučilišča. Izjavil je, da se zadovolji že s tem, da se sploh prizna potreba vseučilišča, za katero so dani vsi pogoji, in čegar ustanovitev ni samo velikanske kulturne važnosti, marveč je tudi potrebno, da se zagotovi narodni obstoj Rusinov. Naučni minister je dejal, da ni nikake koristi, če se hoče vseučiliško vprašanje rešiti potom nujnega predloga. Kazal je na pomanjkanje denarnih sredstev in na ne zadostno znanostno pripravo ter pomanjkanje učnih moči. Nujnost predloga bila je odklonjena. Potem je poslanec Hruby utemeljeval nujni predlog glede jezikovnih razmer v Šleziji. Izjavil je, da se vidi, kot bi bila v Šleziji nagrada razpisana na to, da se jezikovne naredbe nalašč ne izpolnujejo. Ministrski predsednik je trdil, da sedanja vlada povsod nastavlja samo uradnike, ki so večši narodovega jezika. Pri imenovanju sodnih uradnikov se gleda v prvi vrsti na jezikovno znanje uradnikov! (Kakor dela pri nas Gleispach, je ravno temu nasprotno; ali se torej laže, ali mu pa njegovi uradniki kljubujejo.) — V seji državnega zbora v sredo so nekateri štajarski nemški poslanci vložili predlog glede državnih podpor za poljedelce, po vremenskih neizdanih hudo prizadete. — Zbornica je nadaljevala razpravo o nujnem predlogu posl. Hrubyja glede jezikovnih razmer v Šleziji. Govoril je poslanec Dyk, katerega so pa venomer motili socijalni demokratje in Nemci ter Čehi, ki so mu očitali, da je dunajske Čehe prodal krščanskim socijalistom. Glavnim pro-govornikom je bil izvoljen posl. Lindner, proti pa Daszynski, ki je izjavljal, da narodnostna borba ne bode prej končana, dokler se ne odpravijo volilni privilegiji. Za njim je govoril Sehnal češki, kar je strašno razburilo Vsenemce. Prišlo je do burnih prizorov in bilo bi kmalu prišlo do pretepa. Vsenemci so tulili in zmerjali Čehe, stari Pommer je postal kar besen in je kričal iz polnega grla. Vsled strašnega hrušča prekine podpredsednik Kaiser sejo. Ko se seja zopet začne, govori posl. Hruban in izjavlja, da so Čehi z ozirom na nemški terorizem prisiljeni k najodločnejšemu uporu. Nujni predlog Hrubyjev je bil odklonjen. Potem je poslanec Klofač zahteval, da se skliče grajalni

odsek, ker je posl. Berger med govorom Sehnala imenoval Čehe ušivce.

(K položaju.) Češki listi vedo poročati, da Körber v novembru razpusti državni zbor, če zbornica kmalu ne prične z resnim delom. Ne bilo bi nič čudnega, ko bi vlada v skrajnem slučaju računila tudi z novimi volitvami. A na ta način bi si položaja nič ne izboljšala, ker bi prišli v državni zbor zopet poslanci, ki bi hoteli če tudi z nasilnimi sredstvi v prvi vrsti pribojevati pravice svojim volilcem.

(Körber — pravosodni minister.) Ministrski predsednik Körber je prevzel za Speens-Bodenom vodstvo justičnega ministrstva. Deputaciji uradnikov, ki je bila pri njem, je rekel, da hoče popolno neodvisnost sodišč. Sodnik naj sodi prosto po misli postave, ki ne more biti druga kakor pravičnost. Pri imenovanju sodnih uradnikov bo gledal samo na zmožnost, drugi motivi ne bodo merodajni. Sodniki naj bodo neodvisni in nepristranski! Pri nameščenju sodnikov veljaj načelo: Pravi mož na pravem mestu!

(Deželnozborske volitve na Moravskem.)

V ponedeljek so izvolila moravska mesta in trgi svojih 31 poslancev, ter sta obe trgovski zbornici popolnili svojih 6 mandatov. Pri teh volitvah so Čehi zmagali v mestni skupini Ivančice-Morav-Krumov, kjer je bil zadnjič še izvoljen nemški poslanec. V mestni skupini imajo zdaj Čehi 13 poslancev, Nemci 18, in trgovski zbornici sta izvolili tudi 6 Nemcev. Na severnem Moravskem v mohelniški mestni skupini je padlo na češkega kandidata 450 glasov, dočim je zopet izvoljen nemški poslanec imel 60 glasov več. V Hraňicah je ostal češki kandidat samo s 6 glasovi v manjšini. Prihodnjič se nadejajo Čehi v teh dveh skupinah gotove zmage. Tako delajo in napredujejo Čehi!

(Ogrski državni zbor.) V ogrskem državnem zboru se vrsti napad na napadom na Avstrijo in cesarja. Tem napadom dajata največ povoda kvotna vsota in nagodba. Poslanec Beöthy je rekel, da ne more razumeti, kako da je mogoče naprtiti Ogrski tako veliko breme, kakršno je kvotna vsota, kar meni nič, tebi nič, le tako z ednim navadnim lističem. Tu je imel v mislih cesarski avtograf. Dalje je očital vladarski hiši, da je ista preveč naklonjena Avstriji. Rekel je, da se nagodba ne more sklepati z Avstrijo, ker jo tam narekajo zgolj birokrati. Očital je Avstriji nevhvaležnost do Ogrske, zato ker ji je poslednja priborila ustavo. Da, da, ogrska nesramnost postaja vedno večja!

(Srbija.) Novemu ministru stoji na čelu Peter Velimirovič; ne razlikuje se dosti od prejšnjega Vučićevega ministrstva in bo vsaj v začetku tudi v zunanji politiki hodilo pota dosedanjega. Pripomniti pa treba, da je novi minister zunanjih del bolj prijazen Avstriji, kakor pa Rusiji. Srbsko politiko je težko razumeti; ministrstvo Vučića je padlo, dasi je Vučić uglasil razmere med Srbijo in Rusijo. Padel je zato, ker Rusija kraljica Drage ne mara, ter zato car noče sprejeti kraljevskega para.

(Nemška surovost) se je pokazala zopet v Šleziji v Bjelskem. Poljski delavci so si zgradili tam svoj dom, ki so ga otvorili v nedeljo. Ker so povabili tudi nekaj Poljakov iz drugih krajev, so se čutili Nemci, kateri so v večini v Bjelskem, razžaljene in izzivane in so raditega napadli Poljake ter jih obmetavali z gnjilim sadjem, jajci itd. Patra Stojalovskega bi bili kmalu ubili. Kaj porečejo k temu poljski poslanci v državnem zboru?

(Nemčija.) Nemški državni zbor se peča te dni z drugim branjem carinskega tarifa, a posvetovanje se ne vrši uspešno. Na edni strani zahtevajo agrarne stranke številnih izprememb v korist poljedelstvu, na drugi pa socijalni demokratje branijo interese trgoveškega in obrtnega stanu ter so v ta namen že pričeli obstrukcijo z glasovanji po imenih. Dosegli bodo najbrže, da bo državni zbor razpuščen, in bo s tem tudi pokopana vladna predloga glede carinskega tarifa.

(V Venezueli) boj med ustaši in vlado še ni končan; predsednik Venezuele ima še 3000 vojakov, vodja vstajev Matos pa 6000. V zadnjih bojih je bil Matos premagan, a ta poraz ni odločilen, in se ustaja proti nasilnemu in krivičnemu Castru nadaljuje.

Razne stvari.

(Proti alkoholizmu) Vlada je predložila zbornici poslancev predlog zakona, po katerem se omeji zlasti kupčija z žganimi pijačami ter se postavijo stroge določbe o točenju po pivnicah ter o prodaji žganjin.

(Lah otrovan z mačkom.) Fr. Troletti v Bresciji v Italiji je bil poseben ljubitelj mačke pečenke. Te dni ni ujel nobenega živega mačka, pač pa je našel na cesti nekega mrtvega mačka. Zadovoljil se je s tem. Nesel je mačka domov, odrl ga, skubal in pojedel. Skoro na to je začutil strašne bolečine. V par trenutkih je bil Troletti mrtev. Pojedel je otrovanega mačka.

(Vseslovanska rastava v Petersburgu) Kakor znano, prireda Rusi l. 1904. v Peterburgu splošno vseslovansko razstavo (umetniško, obrtno kmetijsko itd.). „Ruski kružok“ v Ljubljani je sklenil na svojem občnem zboru 15. t. m., da prevzame vsa posredovanja med Rusijo in slovenskimi društvi ter posamičnimi podjetniki, ki se nameravajo razstave udeležiti. Oficijlno se seveda društvo te razstave ne more udeležiti.

(Moč mravlje.) Mravlja lahko vleče naprej stvar, ki je 60krat večja kot ona. To je ravno tako, kakor bi moč, ki je 150 fa. tov težak, vlekel 9000 funtov ali 90 stotov.

Zahvala.

Izrekamo tem potom zahvalo vsem prijateljem in znancem za toliko dokazov odkritosrčnega sočutja ob smrti nepozabnega ljubega sina gospoda

SREČKO DOBNIK

učenca c. kr. gimnazije v Mariboru.

Zahvaljujemo se zlasti velečastnemu gospodu dr. Antonu Medved, da so za rajnega opravili daritev sv. maše, vodili spreved ter prelepe besede govorili rajnemu v slovo.

Nadalje se zahvaljujemo g. c. kr. profesorju Blažu Mateku, dijakom za ganljivo petje, mnogočastiti domači duhovščini, učiteljem, železniškemu uradniku, c. kr. orožniku in vsem mnogobrojnim udeležnikom pogreba.

PONIKVA, dne 22. vinotoka 1902.

Žalujoči zaostali.

IZJAVA.

Ker se mi od več strani ponuja kandidatura za deželni zbor, zdi se mi potrebno zlasti zdaj, ko se je g. dr. Fr. Rosina ponujeni kandidaturi odpovedal, tem potom izjaviti, da pod nobenim pogojem ne bi hotel sprejeti te kandidature. To sem storil zato, da se pri event. predlaganju novega kandidata, s strani merodajnikov na to ozira.

KRAPJE, dne 19. vinotoka 1902.

Jos. Murse.

Urednik ozir. korektor

sprejme se takoj pri uredništvu „Domovine“ v Celju. Ponudbe z dokazi splošne izobrazbe ter pisateljskega delovanja Drag. Hribarju v Celje. Plača po dogovoru.

Komija (novinca)

in učenca

pridna in poštena sprejme takoj v trgovino mešanega blaga JOS VREČKO BIZELJSKO (453) 1

Gostilna v najem.

Dne 1. novembra t. l. odda se stara, dobra gostilna, sedaj last delniške družbe, v trgu Žalcu pod ugodnimi pogoji (443) 3-3

— v najem. —

Ponudbe na „Delniško družbo združenih pivovaren Žalec in Laški trg“ v Žalcu.

Iščem dobro kuharico

varčno, pošteno in lepega obnašanja, ki je stara vsaj 25 let ali več. Mesečne plače bo imela 30 K, denar za pot pošljem. Zaati mora dobro slovensko in tudi nekoliko nemško. — Ponudbe naj se pošljejo na upravništvo „DOMOVINE“ pod šifro „katera ima veselje v Bosno iti!“ (445) 2-2

Ia Pristen kranjski laneno-oljnati firnež.

Ia čisto kranjsko laneno olje,

Ia sladko jedilno laneno olje

priporoča ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firneža, laka in (255) kileja v LJUBLJANI 10-1

Št. 38300

(451) 3-2

Razglas.

Naročila na ameriške trte iz združenih državnih in deželnih trtnih nasadov za sadilno dobo 1902/1903.

Od štajarske dežele pridejo spomladi naslednje množine ameriških trt pod navedenimi pogoji v razprodajo, in sicer:

1) 800 000 požlahtnjenih trt (večidel od ru menega šipona, laškega rilčka, belega burgundca, bele in rdeče zlahtnine, zelenega silvanca, rdečega traminca, malega rilčka, moškateca) na Ripario Portalis, Vitis Solonis in Rupestris Monticola.

2) 600 000 ukoreninjenih trt od Riparia Portalis, Vitis Solonis in Rupestris Monticola.

3) Večje število reznik od ravno imenovanih treh vrst.

Cena za 1000 trt je naslednja:

I. Požlahtnjene trte za imovite posestnike 240 K, za vse druge posestnike 160 K.

II. Ameriške ukoreninjene trte za imovite posestnike 20 K, za druge 10 K.

III. Rezniki 6 K.

Pri naročilih od več kakor 1500 požlahtnjenih trt, 4000 ukoreninjenih trt ali reznikov od edne stranke si pridržujemo zahtevano množico z ozirom na število drugih natečij znižati.

Naročila na te trte se vlagajo naravnost pri deželnemu odboru ali po občinskih uradih, pri katerih se dobe v ta namen naročilni listi.

Občinska predstojništva imajo izpolnjene naročilne liste takoj deželnemu odboru izročiti.

Naročila se bodo reševala po vrsti, kakor dojdejo, in dobi vsak naročnik gotovo zaželjene vrste, dokler je kaj zaloge.

Vse te trte se oddajajo le štajarskim posestnikom, in imajo zato one stranke, ki naroče trte naravnost pri deželnem odboru, vložiti potrdilo od občine, da imajo vinograd v občini. Kupčevalci s trtami ne dobe prej omenjenega materiala.

Cene je umeti od kraja nasada, in je do tisto vsoto oddati pri prejemu trt, oz., ako jih dobe po železnici, se bode pobiral znesek po poštne povzetju, všteti stroške za zavijanje in prevažanje.

Pri vsakem naročilu je naznaniti: 1. ime, kraj in stan naročnika; 2. davčno občino, v kateri leži vinograd; 3. zaželjeno vrsto trt; 4. zadnjo železniško in pošto postajo, kamor se imajo trte poslati.

Ako je naročena vrsta že razprodana ali v nezadostni meri v zalogi, se jo bode nado mestilo z drugo podobno.

GRADEČ, v oktobru 1902

Od štajarskega deželnega odbora.

Edmund grof Attems.

Skladni koledar

v najfinejši izpeljavi

dobiti je pri Dragotin Hribarju v Celju. Cena 1 do 2 K. Tudi oddajem bloke brez hrbtišča, da se lahko porabijo za vsak drug koledar. Cena za 100 komadov 50 kron. Naročila na bloke prosim v najkrajšem času, da jih ne porabim drugam.

Mešane lase

kupuje vsako množino po najvišji ceni JOS. ERRATH v Mokronogu na Dolenjskem. (449) 10-2

Proda se

po jako ugodni ceni

oprava za sušenje hmelja in sicer obstoječa iz 700 okvirjev, cevi in stalaže vse v dobrem stanju. Več pove Karol Janič v Žalcu. (452) 2-1

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi

Celje, Graška cesta števil. 4, Celje.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

Slavne javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Stroji za prirejanje živinske krme

Stroji za rezanje piče s patentnim kolobarom, ki se jako lahko goni ter prihrani 40% moči, reznice za repo in krompir, mlinci za drobljenje, stroji za parjenje živinske piče, prenosljive štedilne kotlene peči z emajliranim ali z neemajliranim vložnim kotlom, stoječe ali vozeče, za kuhanje in parjenje živinske krme, krompirja, za mnogo vrstne, kmetijske in gospodarske potrebe itd., nadalje robkalnice za turšico, čistilne mlince za žito, trijere stroje za izbiranje, stiskalnice za seno in slamo, z ročno gonjo stoječe in vozeče.

Mlatilnice, geplje, jeklene pluge, valjarje, brane

Najboljše sejalne stroje „AGRIKOLA“ (zistem s potiskanjem kolesa) brez zmenjevalnih koles za vsako seme, za gorate in dolinske kraje.

Samotvorne patentirane brizgalnice za uničevanje sadnih škodljivcev in peronospor, izdelujejo in razpošiljajo pod jamstvom v najnovejši, priznani najboljshi konstrukciji.

Th. Mayfarth & Co.

c. kr. izključno priv. tovarne kmetijskih strojev, li varen in parnih fužin.

Dunaj, II/1, Taborstrasse št. 71.

Odlikovane z nad 450 zlatimi, srebrnimi in bronastimi stimi svinjimi.

Ilustrovani katalogi zastoj. — Iščejo se zastopniki inprekupi. (424) 10-1

Dopisovanje tudi v slovenskem jeziku.

Blag gosp.
Gabrijel Piccoli

Blag gosp.
Gabrijel Piccoli
lekar

dvorni založnik Nj. svet. papeža
Leona XIII.

v Ljubljani.

Potrjujem prejem steklenic Vaše
tinkture za želodec, katero morem
najbolje vsakomur priporočati,
kajti rabin jo že od leta 1878 in
zmiraj mi je kot izbornu učinkujočo
zdravilo služila pri želodčnih in
črevesnih boleznih.

KRMN, 13. maja 1897.

Miroslav Leitner
c. kr. davčni blagajnik.

Z uporabo Vaše izborne tinkture za želodec sem
rešen skoro dve leti trajajoče želodčne bolezni ter sem
popolnoma ozdravel, kar z lahko vestjo potrjujem in
to tinkturo za želodec le priporočam vsem, ki trpe na
želodčni bolezni.

Strasoldo (Primorsko), 6. marca 1898.

(264) 10-7

Karel grof Strasoldo.

Prva tržaška razpošiljatev na deželo

France Mirt, Trst

priporoča najgorkeje p. n. slovenskemu občinstvu svojo
zalogo kave, riža, južnega sadja, olja, čaja, čokolade,
konzerv, rib, sira, vina namiznega in za desert itd.

Blago se razpošilja po železnici v količnikih od naj-
manj 30 kg vsebine sestavljene iz edne ali pa iz več
vrst blaga kakor tudi v poštnih količnikih od 4¹/₂ kg
vsebine.

Vožnino in embalažo plača pošiljatelj.

Poštni količki (4¹/₂ kg vsebine franko.)

Kava.		K
Santos I. izbran količ 4 ¹ / ₂ kg stane		11 40
Santos II.		10 40
Java zelena		12 20
Java gold.		51 20
Ceylon I.		14 24
Ceylon Perl		15 20
Kuba I.		15 60
Portorico ext.		15 20
Mokká prava arab.		16 50

Riž.

Karolina	količ 4 ¹ / ₂ kg stane	3 80
Ostiglia glace		3 40
Japonski		2 72

Olje.

v zabojčkih s kositarjevo posodo (Schraubenverschluss.)		K
Nizza extra zabojček 4 kg vsebine		7 50
Genoa		7 50
Aixer		7 —
Jedilno		5 80

Vino. (Desert.)

Marsala sodček 4 lit. vsebine stane	8 60
Malaga	12 80
Lacrimae Christi	12 50
Madera sodček	12 80
Cipro	11 50
Slovanski biser iz	
Dalmacije	7 50

Oranče.

Mesina v košaricah 30-32 komadov	3 20
Mesina krvave	3 60
Limone	2 80

Milo (Spremitura)

najboljše za britev, toaletno in fino perilo zabojček	
4 kg vsebine	4 50

Virh.

Naturel količ 4 ¹ / ₂ kg vsebine	5 50
3/4 Lacrima	6 50
Izbran	9 50

Upam, da slavno slovensko občinstvo ne bo opu-
stilo me podpirati, ker ima pri moji trdki na razpolago
ugodne cene, sveže in izbornu blago, točno postrežbo
in pri tej priliki podpira sorojaka. Obširneje cenike raz-
pošiljam po želji brezplačno ter se najtopleje priporočam.

Spoštovanjem udani

(407) 10-5

FRANC MIRT.

Patentovane

široke mlatilnice

za gladko slamo.

Igraje lahek
tek.

Goni jo

1 konj ali

2 kravi

Garancija.

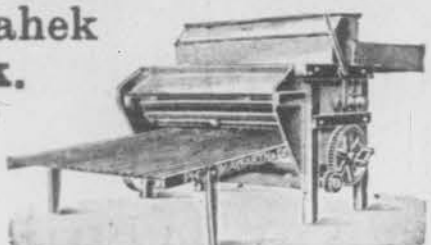
Izvrstna izvedba. • Nizka cena.

Zahtevajte prospekte zastoj od

(110) 12-9 tovarne strojev

PH. MAYFARTH & Co. Dunaj H. I.

Iščemo zastopnike in prekupce.

V blagohotno pozornost!

V blagohotno pozornost!

Velika zaloga ***
konfekcijskega blaga

JOSIP HOČEVAR

v Celju, Kolodvorska ulica št. 5

(416) 6-4 priporoča za bližajočo se

jesensko in zimsko sezono

svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor
tudi vsakovrstne športne suknje najnovejše mode, površnike,
haveloke itd. v vsaki velikosti in fazoni

po čudovito nizkih cenah.

Sukno najnovejših vrst vedno v zalogi. Naročila po meri izvr-
šujejo se hitro in natančno po najnovejših modnih žurnalih.

RAZPIS.

Na dvorazredni ljudski šoli pri Sv. Duhu
na Ostrem vrhu s slovenskim učnim jezikom se
bude namestila nadučiteljska služba z dohodki
po II. krajevnem razredu.

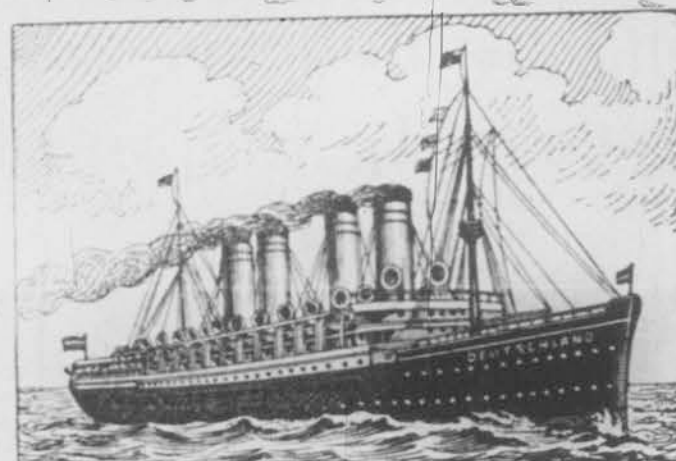
Prosilci za to mesto naj vložijo svoje prošnje,
opremljene s pričevalom zrelostnega izpita in
usposobnosti kakor tudi z domovnico do 3. no-
vembra t. l. predpisanim potom pri krajnem šol-
skem svetu Sv. Duh na Ostrem vrhu, pošta
Luče (Leutschach).

(448) 2-2

(400) 3-2

Učenec

ki ima veselje do trgovine z mešanim blagom
in ima primerno šolsko izobrazbo se sprejme
tako pri Karol Cimperšek, trgovina
z mešanim blagom, Laški trg, Štajarsko.

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 35

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linie

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, zrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

— Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. —

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

Južno-štajerska hranilnica

v Celju, „Narodni dom“

za katero jamčijo okraji Sevnica, Gornjigrad, Šo-
štanj, Vransko in Šmarje pri Jelšah za popolno
varnost vlog in za njihovo po pravilih določeno
obrestovanje do neomejene visokosti, obrestuje
hranilne vloge po 4% in pripisuje obresti polu-
letno h kapitalu, ter plačuje rentni davek hra-
nilnica sama in ga ne odteguje vlagateljem, tako
da dobé isti popolnoma nad 4% obresti letno.

Izposojuje
na zemljiško varnost
— **po 5%.** —

Hranilnica posluje s strankami vsak torek in
petek dopoldne.

Priporoča se ta zavod staršem, varuhom in kura-
torjem, da tam vlagajo denarje svojih varovancev
in oskrbovancev in taisto zahtevajo pri varstvenih
sodiščih.